

tage med agitatorisk Hensigt: det skal jo bruges, naar det ærede Medlem kommer ud paa Møder i Landet, det ved jeg særdeles vel. Han drejer altsaa Skruen saadan en lille halv Omgang, for saa bliver det, han kan faa ud deraf, noget helt andet end det, som virkelig er sagt. Det, jeg har sagt, er, at en Regering kan ikke eksistere paa et vekslende Flertal, især ikke naar der paa hviler den, saaledes som det har paa hvilet den nuværende Regering, Løsning af en saa vanskelig Opgave som den at tilvejebringe Balance i den danske Statshusholdning, og derfor maa Vilkaaret for Samarbejde mellem de Partier, der skal danne Basis for dette Arbejde, være, at hvad man absolut ikke kan enes om, maa man lade ligge. Det er et Vilkaar, som de radikale og socialdemokratiske Partier selvfølgelig ogsaa har været underkastet gennem den 7-aarige Periode fra 1913 til 1920. Men naturligvis hindrer det ikke, at man i visse givne tvingende Situationer kan suspendere dette Samarbejde for at naa en Løsning af Opgaver, som absolut kræver Løsning, og som kun kan tilvejebringes ved et tilfældigt Flertal. Vi saa jo for saa vidt et Eksempel derpaa i Gaar: Vi har set Eksempel derpaa gennem Vedtagelsen af de ændrede Regler for Beskatning af faste Ejendomme til Staten, og det vilde være let at give andre Eksempler. Men naar de Herrer fra den Side stadig ser paa og kritiserer vor Stilling til hele dette Samarbejde, maa de Herrer ikke glemme, at det er jo en Konsekvens af den nuværende Oppositions Optræden i Aarene nærmest forud for 1920 og i 1920's første Maaneder. Det er Konsekvensen af denne Optræden, som Vælgerne drog gennem alle tre Valg i 1920, og som har fundet sit Udtryk i det politiske Arbejde, der er gjort her i Landet siden da.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen mente, at jeg havde glemt at tage Hensyn til Arbejderorganisationernes Ønske med Hensyn til, hvilke Læringskategorier der skulde høre ind under Læringsloven. Jeg havde, mente det ærede Medlem, lagt større Vægt paa Arbejdsgivernes Organisationer i dette Spørgsmaal end paa Arbejdernes. Jeg maa sige til det ærede Medlem: Det har jeg, men det er af den ganske simple Grund, at det er ikke Arbejdernes, men Arbejdsgivernes Organisationer, der bestemmer, i hvilket Omfang der skal tilgaa et Fag Lærings, og det nytter ikke det allermindste, at man fører Forsikringsvæsen og Bankvæsen ind under Læringslovens Bestemmelser, naar Konsekvensen deraf ganske simpelt hen

bliver, at der bliver lukket for Tilgang af Lærings til disse Fag, at man med andre Ord først antager Folk indenfor disse Virksomheder, naar de har naaet den Alder, hvor de falder udenfor Læringslovens Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Rode syntes at blive en lille Smule irriteret ved en Afbrydelse, jeg tillod mig, da han stod heroppe og holdt sin lange Tale. Jeg afbrød det ærede Medlem, fordi jeg syntes, han gjorde Uret overfor den norske Mand, som han stod her og talte om, Forlagsboghandler Nygaard, om hvem det ærede Medlem oplyste, at han er Stortingsmand og i de almindelige politiske Spørgsmaal er „Tidens Tegn“'s Meningsfælle. Det ærede Medlem sagde, at Stortingsmand Nygaard kunde ikke, da han driver en Forlagsboghandel her i København, dele „Tidens Tegn“'s Opfattelse i Forbindelse med Spørgsmaalet: det dansk-norske Mellemværende. Dette kunde man vide paa Forhaand, sagde det ærede Medlem. Og da jeg tillod mig at ytre min Tvivl derom ved den Afbrydelse, jeg gjorde, sagde det ærede Medlem: Ja, Klogskabskenssyn maa dog diktere den norske Forretningsmand en anden Stilling i dette Spørgsmaal. Jeg synes, at der ligger ikke saa lidt af en Fornærmelse mod denne Mand i den Formodning, som det ærede Medlem her har fremsat, at den norske Stortingsmand skulde lade sin Opfattelse i et politisk Spørgsmaal diktere af Forretningskenssyn, af Hensynet til Forretningsinteresser, som han har i et andet Land. Jeg synes ikke, en saadan Udtalelse burde passere, uden at der blev gjort Indsigelse imod den.

Jeg skal ikke blande mig i det færøske Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Rode har jo faaet saa fortræffeligt Svar paa Tiltale baade af den færøske Repræsentant her og af min højtærede Kollega Justitsministeren. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at jeg glæder mig meget over, at det ærede Medlem Hr. Rode nu er blevet klar over, at man overfor den særlige færøske Politik skal være varsom med at støtte et Parti og støde et andet fra sig. Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem Hr. Rode nu har faaet den Opfattelse, ligesom jeg ogsaa glæder mig over, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke længere slaar Følge med Lagtingsmand Patursson. Det var saa vist ogsaa paa Tide, at det ærede Medlem tog Afstand. Det ærede Medlem siger, at det var skjult for den radikale Regering, „skjult for os“, sagde det ærede Medlem, at der i Hr. Paturssons Politik